Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni (judecător: Tatiana Sobolschi)
dosarul nr.2a-1298/25 *(nr.2-25116720-03-2a-16102025)*

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

10 martie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Elena Grumeza
Judecători Natalia Costaș și Ivan Parii
Grefier Radmila Roșca

examinând în ședință publică, apelul declarat de Taran Maxim prin intermediul avocatului Malesenco Dumitru împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 21 august 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Grubîi Andriana către Taran Maxim, cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor,

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

La data de 14 august 2025, Grubîi Andriana a depus cerere de chemare în judecată către Taran Maxim, cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Edineţ, sediul Dondușeni din 05 decembrie 2018 a fost desfăcută căsătoria încheiată între Grubîi Andriana şi Taran Maxim şi s-a dispus încasarea din contul lui Taran Maxim în beneficul lui Grubîi Andriana a pensiei pentru întreținerea fiicei minore *****, născută la *****, în mărime de 1023 lei lunar până la atingerea de către copil a vârstei majoratului.

Reclamanta a relevat că, din momentul desfacerii căsătoriei până în prezent copilul locuiește împreună cu reclamanta în or. Dondușeni, iar tatăl biologic al minorei nu manifestă nici un interes față de creșterea şi dezvoltarea acesteia.

Datorită creșterii preţurilor la produsele alimentare, medicamente şi haine, precum şi a inflaţiei valutei naţionale, mărimea pensiei de întreținere încasate anterior de la pârât, a susținut reclamanta că, este insuficientă şi nu acoperă nici minimul cheltuielilor efectiv suportate de către mama Grubîi Andriana pentru întreținerea copilului, asigurarea lui cu hrană, îmbrăcăminte, etc.

A invocat că, potrivit datelor oficiale ale Biroului Naţional de statistică a RM în semestru I al anului 2024 mărimea minimului de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani constituie în mediu 3 242 lei pe lună, în timp ce pârâtul a fost obligat să achite doar 1023 lei lunar.

Reieşind din faptul că, până în prezent pârâtul a manifestat un total dezinteres faţă de creşterea şi educaţia copilului, aceasta sarcina revenindu-i în exclusivitate reclamantei Grubîi Andriana, cît și faptul că, pârâtul a început să achite pensia de întreținere numai după ce a fost avertizat despre posibilitatea intentării procedurii de executare silită, consideră reclamanta că, mărimea pensiei încasate pentru întreținerea fiicei minore urmează să fie majorată prin încasarea 1/4 din salariul şi din alte venituri ale pârâtului, neîncadrat oficial în câmpul muncii pe teritoriul RM.

Reclamanta Andriana Grubîi şi-a întemeiat acțiunea în baza art. art. 74, 75 alin.(1), (2) și (3), art. 76 alin.(1) și (2), art. 110 din Codul Familiei, solicitând modificarea cuantumului pensiei de întreținere, încasate de la Taran Maxim prin Hotărârea Judecătoriei Edineţ, sediul Donduşeni din 05 decembrie 2018; încasarea din contul lui Taran Maxim a pensiei pentru întreținerea fiicei minore, *****, născută la *****, lunar în mărime de 1/4 din salariu şi/sau orice alte venituri ale pârâtului din data adresării în judecată cu prezenta cerere până la atingerea de către copil a vârstei majoratului; compensarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze și restituirea cheltuielilor judiciare.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 21 august 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Grubîi Andriana împotriva lui Taran Maxim cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

- s-a modificat cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor, ***** a.n. *****, care a fost încasată în baza Hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Dondușeni nr. 2-698/2018 din 05.12.2018.

- s-a încasat de la Taran Maxim /născut la *****, locuitor al s. *****/, în beneficiul lui Grubîi Andriana /născută la *****, locuitoare or. *****, nr. *****/ pensia pentru întreținerea copilului minor: ***** a.n. *****, în mărime de 3000,00 (trei mii,00) lei lunar, începând cu data de 15.08.2025, până la majoratul de vârstă a copilului.

- s-a încasat de la Taran Maxim /născut la *****, locuitor al s. *****/, în beneficiul lui Grubîi Andriana /născută la *****, locuitoare or. *****, nr. *****/ cheltuielile de judecată constituite din: cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 5000,00 (cinci mii,00) lei; 200,00 (două sute,00) lei – taxa de timbru.

- s-a încasat de la Taran Maxim /născut la *****, locuitor al s. *****/, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1490,00 (o mie patru sute nouăzeci,00) lei.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 17 septembrie 2025 Taran Maxim prin intermediul avocatului Malesenco Dumitru a contestat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 21 august 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii prin care pensia pentru întreținerea copilului minor să fie stabilită în cuantum de 1600 lei.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, avocatul Malesenco Dumitru în interesele lui Taran Maxim solicită casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni, prin care a fost stabilită pensia de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 3000 lei lunar, invocând că, instanța de fond a apreciat eronat situația sa materială și a aplicat greșit normele de drept material și procedural. În motivarea apelului se susține că, instanța nu a examinat în mod obiectiv probele administrate și nu a ținut cont de circumstanțele reale privind capacitatea financiară a apelantului, ignorând faptul că acesta are venituri instabile, nu dispune de un loc permanent de muncă și nu are surse constante de venit. Apelantul consideră că obligația stabilită este excesivă și disproporționată în raport cu posibilitățile sale reale, fiind contrară principiilor echității și proporționalității.

În acest sens, apelantul invocă dispozițiile art. 58 și art. 75 Codul familiei, potrivit cărora obligația de întreținere trebuie stabilită ținând cont atât de necesitățile copilului, cât și de situația materială și familială a părintelui obligat la plată. Se arată că instanța de fond nu a analizat suficient veniturile reale ale apelantului, cheltuielile lunare, obligațiile financiare curente și starea sa de sănătate, concluzionând în mod neîntemeiat că acesta ar avea posibilitatea de a achita lunar suma de 3000 lei. Totodată, apelantul susține că declarațiile sale din ședința de judecată au fost interpretate eronat și scoase din context, iar ulterior pronunțării hotărârii a fost efectuată o analiză financiară care ar demonstra imposibilitatea executării unei asemenea obligații fără afectarea minimului său de existență.

De asemenea, indică că instanța nu a cercetat nemijlocit și complet circumstanțele relevante ale cauzei și nu a asigurat un examen echilibrat al probelor. Apelantul face trimitere și susține că interesul superior al copilului trebuie conciliat cu posibilitățile materiale reale ale părintelui obligat la întreținere și că nu pot fi impuse obligații imposibil de executat.

Prin urmare, apelantul consideră că, hotărârea atacată este afectată de vicii de fond și de procedură, întrucât concluziile instanței nu corespund circumstanțelor reale ale cauzei și nu reflectă un just echilibru între interesele copilului și posibilitățile materiale ale părintelui. În temeiul art. 357–396 Cod de procedură civilă, acesta solicită admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care pensia de întreținere pentru copilul minor să fie stabilită în cuantum de 1600 lei lunar, sumă apreciată ca fiind proporțională cu veniturile și capacitatea financiară reală a apelantului.

Poziția părților în ședința instanței de apel:

Avocatul Malesenco Dumitru în interesele lui Taran Maxim, în cadrul ședinței în instanța de apel, a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii instanței de fond.

La rândul său, avocatul Vizniuc Serghei reprezentând interesele lui Grubîi Adriana a menționat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea apelului cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Apelantul Taran Maxim, în ședința instanței de apel, nu s-a prezentat procedura citării legale fiind respectată.

Astfel, Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părții neprezente şi a dispus examinarea cauzei în absența acesteia, prin prisma dispozițiilor 379 alin. (2) Cod de procedură civilă. Or, impedimente în acest sens nu s-au stabilit.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate prin prisma argumentelor invocate de părți, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

Potrivit art.362 alin.(1) CPC, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 21 august 2025 (f.d.20), astfel, apelul din 17 septembrie 2025 (f.d.24-25) a fost declarat în termen.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) CPC, *instanța de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe*.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.*

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

În temeiul art.58 alin.(1) Codul familiei, *părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.*

Potrivit dispozițiilor art.74 alin.(1), (2) și (3) Codul familiei, *părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.*

Conform art.75 alin.(1), (2) din Codul familiei*, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.*

Dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) din Codul familiei prevăd că, *în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului*.

Conform prevederilor art.18 alin.(1) al Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, *ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.*

Potrivit art.18 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, *statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.*

Conform art.3 alin.(1) al aceleiași Convenții, *în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate*.

Din actele cauzei, Colegiul civil a constatat că, la data de 20.09.2024, a fost încheiată căsătoria între Taran Andriana și Grubîi Eduard, numele după căsătoria având Grubîi, fapt confirmat de certificatul de căsătorie seria nr. CS-V nr. 1783621 (f.d.9).

La 10 ianuarie 2019 căsătoria încheiată între Taran Maxim și Taran Andriana a fost desfăcută, fapt confirmat prin Certificatul de divorţ seria D-IV 0610468 (f.d.8).

Din relațiile conjugale, ultimii au un copil comun ***** născută la ***** (f.d.6).

La 05.12.2018 Judecătoria Edineț sediul Dondușeni a emis Hotărârea nr. 2-698/2018 prin care a dispus încasarea de la Taran Maxim în beneficiul Andrianei Taran a pensiei pentru întreținerea copilului minor *****, născut la *****, în mărime de 1023 lei lunar, începând cu data de 01.11.2018, până la atingerea majoratului de către copil (f.d.7).

Invocând insuficiența aportului financiar al celui de al doilea părinte, în cuantumul pensiei de întreținere stabilit de instanța de judecată prin hotărârea susnumită, la data de 14 august 2025, Grubîi Andriana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Taran Maxim, solicitând majorarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor comun (f.d.4).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 21 august 2025 s-a modificat cuantumul pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, *****, care a fost încasată în baza Hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Dondușeni nr. 2-698/2018 din 05.12.2018. S-a încasat de la Taran Maxim în beneficiul lui Grubîi Andriana pensia pentru întreținerea copilului minor ***** în mărime de 3000,00 lei lunar, începând cu data de 15.08.2025, până la majoratul de vârstă a copilului și cheltuielile de judecată constituite din: cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 5000,00 lei și 200,00 lei – taxa de timbru. S-a încasat de la Taran Maxim în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1490,00 lei (f.d.33-41).

Instanța de fond și-a întemeiat soluția pe faptul că, reclamanta contrar sarcinii pozitive de probațiune instituite de art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, nu a prezentat probe pertinente şi concludente care ar dovedi disponibilitatea pârâtului din punct de vedere financiar de a achita pensia de întreținere în mărimea solicitată de 1/4 din salariu, or, pârâtul a menționat în ședința de judecată că este disponibil de a încasa lunar în contul reclamantei suma de 3000 lei cu titlu de pensie de întreținere pentru copilul minor.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 17 septembrie 2025 Taran Maxim prin intermediul avocatului Malesenco Dumitru a contestat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 21 august 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii prin care pensia pentru întreținerea copilului minor să fie stabilită în cuantum de 1600 lei (f.d.64-71).

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că, concluzia instanței de fond este una întemeiată, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

Aderent, se va reține principiul interesului superior al copilului care reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea acestuia reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Totodată, urmează de indicat că, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat, sunt obligați să-și întrețină copiii minori.

Astfel, Colegiul civil atestă că, din relațiile de căsătorie dintre Grubîi Andriana și Taran Maxim s-a născut fiica *****, respectiv, părinților le revine obligația de creștere și întreținere a copilului minor comun.

Instanța de apel reține că, obiectul litigiului îl constituie modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor *****, născută la *****, pensie stabilită anterior prin Hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni nr. 2-698/2018 din 05.12.2018, în cuantum de 1023 lei lunar.

Colegiul civil reține că, de la data pronunțării hotărârii respective și până în prezent, au intervenit modificări esențiale atât în necesitățile copilului minor, cât și în situația economică generală, inclusiv majorarea semnificativă a minimului de existență pentru copiii cu vârsta de 7–17 ani.

În aceste circumstanțe, în mod corect, instanța de fond a reținut că, potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 7–17 ani constituie peste 3200 lei lunar, iar suma anterior stabilită de 1023 lei lunar este vădit insuficientă pentru asigurarea unui nivel minim decent de trai și dezvoltare a copilului minor.

Totodată, instanța a ținut cont de faptul că, odată cu înaintarea în vârstă au crescut necesitățile copilului privind alimentația, îmbrăcămintea, educația, activitățile școlare și dezvoltarea sa generală.

Sunt nefondate argumentele apelantului privind pretinsa lipsă a unei analize obiective a situației sale materiale. Or, din considerentele hotărârii contestate rezultă că, instanța de fond a analizat circumstanțele referitoare la posibilitățile materiale ale părților.

Așadar, instanța de apel constată că, apelantul/pîrît nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma imposibilitatea obiectivă de executare a obligației stabilite. Simpla invocare a unor venituri instabile sau a dificultăților financiare nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru diminuarea obligației de întreținere a copilului minor, în lipsa unor probe certe privind veniturile reale, incapacitatea de muncă ori alte circumstanțe excepționale.

Totodată, art. 74 și art. 75 Codul familiei instituie obligația ambilor părinți de a contribui la întreținerea copilului minor proporțional posibilităților lor materiale și necesităților copilului. Or, interesul superior al copilului prevalează în raport cu interesele patrimoniale ale părinților.

Instanța de apel reține că, obligația de întreținere nu se limitează la asigurarea strictului minim de existență, ci presupune garantarea condițiilor necesare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și socială a copilului, aspect consacrat atât de Codul familiei, cât și de art. 18 și art. 27 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. În acest sens, instanța de fond a aplicat

corect principiul interesului superior al copilului și a apreciat în mod rezonabil cuantumul pensiei de întreținere stabilite.

Astfel, în cazul încasării pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, urmează să se țină cont de starea materială și familială a părților, de informația eliberată de Biroul National de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil, precum și de alte circumstanțe importante.

Totodată, Colegiul civil ține să remarce că, suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală și necesară și să nu fie în detrimentul celuilalt părinte.

În conformitate cu art.2 al Legii nr.152 din 05.07.2012 cu privire la minimul de existență, *minim de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului.*

Potrivit art.3 al aceleiași Legi, *mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar, cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației și mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.*

Colegiul civil reiterează că, conform informației de la Biroul National de Statistică se reține că valoarea minimului de existență pentru întreținerea unui copil minor în vârstă de 7-17 pentru anul 2025 constituie 3200 lei.

În aceeași ordine de idei, declarația apelantului din cererea de apel, potrivit căreia ar fi dispus să achite 1600 lei cu titlu de pensie de întreținere, nu poate constitui temei pentru modificarea hotărârii instanței de fond, întrucât cuantumul pensiei nu se stabilește în funcție de disponibilitatea subiectivă a părintelui obligat, ci în raport cu necesitățile reale ale copilului și posibilitățile obiective ale părinților, conform art. 74–76 Codul familiei. Suma de 1600 lei este vădit insuficientă pentru a acoperi cheltuielile minime necesare creșterii, educației și întreținerii unui minor aflat în vârstă școlară, în contextul actual al costurilor de trai, și ar conduce la plasarea unei sarcini disproporționate asupra părintelui cu care copilul locuiește. Prin urmare, instanța apreciază că oferta apelantului nu asigură respectarea principiului interesului superior al copilului și nu justifică diminuarea cuantumului stabilit de instanța de fond.

Nu poate fi reținută nici critica apelantului privind încălcarea principiului proporționalității. Stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 3000 lei lunar nu reprezintă o obligație excesivă raportată la necesitățile reale ale copilului și la obligația legală a ambilor părinți de a participa la întreținerea acestuia. Respectiv, instanța de fond corect a considerat oportună stabilirea obligației de plată a pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime fixă încasată lunar, la caz fiind întrunite dispozițiile art.76 din Codul familiei.

Este de menționat că obligația de întreținere este comună ambilor părinți, însă contribuția apelantului nu poate rămâne la un nivel simbolic stabilit cu peste șapte ani în urmă.

Colegiul civil ține să sublinieze că, în conformitate cu principiile dreptului familiei și practicii judiciare constante, în toate cauzele ce privesc minorii, interesul superior al copilului prevalează asupra intereselor patrimoniale ale părinților. Copilul are dreptul la dezvoltare fizică

și intelectuală armonioasă, alimentație adecvată, condiții corespunzătoare de trai, acces la educație și îngrijire medicală.

Argumentele apelantului referitoare la pretinsa imposibilitate de executare a obligației sunt apreciate critic de instanța de apel și prin prisma conduitei procesuale a acestuia, or, apelantul nu a prezentat acte privind veniturile sale reale, lipsa capacității de muncă sau alte probe obiective care să demonstreze imposibilitatea executării obligației stabilite de instanță. În aceste condiții, susținerile sale au caracter declarativ și nu răstoarnă constatările instanței de fond.

De asemenea, instanța de apel constată că, hotărârea primei instanțe este motivată corespunzător, fiind indicate normele de drept aplicabile, circumstanțele de fapt reținute și argumentele care au stat la baza concluziilor instanței. Nu se atestă încălcări ale normelor procedurale care să atragă casarea hotărârii în sensul art. 386 Cod de procedură civilă.

Conform art. 82 CPC, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art.94 alin.(1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.*

Art.90 lit.i) CPC declară că, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică*.

În temeiul prevederilor art.96 alin.(1), (1^1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 82, 94 și 96 Cod de procedură civilă, reținând că, acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, motiv pentru care apelantul, în calitate de parte care a pierdut procesul, a fost obligat să suporte cheltuielile de judecată și anume sumele cu titlu de: taxă de timbru în cuantum de 200, 00 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei, care au fost apreciate ca fiind reale, necesare, rezonabile și dovedite (f.d.11-12).

În conformitate cu prevederile art. 87 alin.(1) CPC, *valoarea acţiunii se determină din: c) din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere*; iar potrivit art. 98 alin. (1) CPC, *Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Astfel, dat fiind faptul că, reclamanta este scutită prin lege de la plata taxei de stat la depunerea acțiunii, aceasta urmează a fi încasată în bugetul statului de la pârâtul/apelant Taran Maxim, reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei.

Pe cale de consecință, Colegiul civil constată că, instanța de fond corect a încasat de la pârâtul Taran Maxim în contul statului taxa de stat în sumă de 1490,00 lei, de achitarea căreia reclamanta este scutită.

Așadar, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide că, prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind legală și întemeiată.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil conclude că, cererea de apel declarată de Taran Maxim prin intermediul avocatului Malesenco Dumitru este nefondată, motiv din care apelul declarat urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Taran Maxim prin intermediul avocatului Malesenco Dumitru.

Se menține fără modificări hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni, din 21 august 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Grubîi Andriana către Taran Maxim, cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii